

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Talpă Boris, Daguța Sergiu, Eremciuc Ghenadie, Malanciuc Ion,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, de către avocatul Nagacevski Vitalie cu inculpatul și de către avocatul Bondarenco Oleg în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Cuțitaru Igor xxxxx, născut la xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 12.02.2018 – 13.05.2019;

Instanță de apel: 03.07.2019 – 14.11.2022;

Instanță de recurs: 18.01.2023 – 12.03.2024.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 mai 2019, Cuțitaru Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(1) Cod penal, fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală, deoarece a expirat termenul de prescripție.

S-a respins solicitarea procurorului Dumitru Robu privind confiscarea în folosul statului a apartamentului nr. x și a apartamentului nr. x, apreciate ca bunuri utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, ca fiind neîntemeiată.

S-a menținut sechestrul asupra apartamentului nr.x, aplicat prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr.x și asupra apartamentului nr.x, aplicat prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr.x, timp de o lună de la intrarea în vigoare a sentinței în cauză.

S-a respins solicitarea procurorului Dumitru Robu de a încasa cheltuielile judiciare în mărime de 15 817,09 lei, suportate pentru instrumentarea cauzei penale, ca fiind neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, în perioada anilor x, aflându-se în mun. x a îndemnat și înlesnit practicarea masajului (erotic, thailandez, relaxant) de către alte persoane și a tras foloase de pe urma practicării acestei activități, respectiv le-a antrenat pe Cumosova Victoria x născută la x, Tcaci Tatiana x născută la x, Geițenreder Marina x, Bragoi Tatiana x născută la x, Popazova Diana x născută la x Ciobanu Vera xxx născută la x, Berzan Victoria x născută la x, să practice masajului (erotic, thailandez, relaxant) în apartamentele sale proprii, situate în mun. x pe adresele bd. x, bd. x, bd. x, xxxxx.

Cuțitaru Igor a înlesnit practicarea masajului (erotic, thailandez, relaxant) lui Cumosova Victoria x, Tcaci Tatiana x, Geițenreder Marina x, Bragoi Tatiana x, Popazova Diana x, Ciobanu Vera x, Berzan Victoria x, prin punerea la dispoziția acestora a apartamentelor sale proprii, situate în mun. x pe adresele bd. x, str. x, bd. x ap.x, bd. x, ap.x: Piața Unirii Principatelor x și încăperea subsol situată în mun. x, închiriată în prealabil pentru acest gen de activitate, unde s-au acordat servicii de masaj contra plată, iar în cadrul unor ședințe de masaj (erotic, thailandez, relaxant) au stimulat manual s-au cu alte părți ale corpului organele genitale a bărbaților.

Cuțitaru Igor întru recrutarea beneficiarilor de servicii de masaj (erotic, thailandez, relaxant) contra plată, a plasat pe situl www.999.md și în ziarul Makler mai multe anunțuri, privind acordarea serviciilor de masaj (erotic, thailandez relaxant), pe care ulterior persoanele recrutate, urmau să le presteze clienților selectați în așa mod, iar în scopul tragerii de foloase de pe urma acestei activități, a solicitat și a primit de la persoanele recrutate, jumătate din suma achitată de fiecare client pentru acordarea de către acestea a serviciilor respective.

Totodată, în anul x, inculpatul Cuțitaru Igor a postat un anunț pe situl www.999.md, precum că ar fi nevoie de maseuze. Aproximativ în luna martie a anului x, Nița Marina găsimd prin intermediul sitului www.999.md anunțul postat, a telefonat la numărul de telefon indicat în conținutul acestuia și la solicitarea inculpatului Cuțitaru Igor a venit la convorbire, în apartamentul care se află în mun. x. Chiar dacă în conținutul anunțului nu era indicat tipul de masaj care urma a fi efectuat de maseuză, dar la telefon direct i-a spus că este nevoie de masaj relaxant, fără intim. Venind nemijlocit la convorbire, inculpatul Cuțitaru Igor i-a propus lui Nița Marina să-i facă masaj relaxant cu finisare orală, pentru a vedea cum decurge acest procedeu, explicându-i că solicitarea de efectuare a masajului cu finisare orală este pentru dânsul și pentru clienți. Totodată i-a propus în afara de masaj să ofere și servicii sexuale contra plată. Chiar dacă Nița Marina a refuzat această propunere, inculpatul Cuțitaru Igor a încercat să o convingă să efectueze masajul cu finisare orală pentru dânsul și pentru clienți, comunicându-i că de altfel nu se va încadra în colectiv.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul Robu Dumitru, prin care a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cuțitaru Igor x să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal (redacția anului până la modificările din 07.11.2013), și a-i stabili conform articolului dat o pedeapsă sub formă de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate, cu prevederile art.106 Cod penal, de supus confiscării speciale prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului, a imobilelor situate pe adresa mun. x bd. x și mun. x, ce constituie bunuri utilizate de către Cuțitaru Igor și destinate pentru săvârșirea infracțiunii de proxenetism, la fel fiind și bunuri procurate din veniturile obținute pe cale criminală. În conformitate cu prevederile art.227 alin.(2) pct. 5), 229 Cod de procedură penală, de încasat de la inculpatul Cuțitaru Igor x a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale în sumă de 15 817.09 lei;

- avocatul Nagacevschi Vitalie cu inculpatul, prin care au solicitat casarea sentinței în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(1) Cod penal, cu pronunțarea, în această parte a unei noi hotărâri, prin care Cuțitaru Igor să fie achitat pe motiv că fapta nu a fost comisă de acesta;

- avocatul Bondarencu Oleg în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea inculpatului Cuțitaru Igor în săvârșirea infracțiunii de proxenetism prevăzute de art.220 Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, motivațiile aduse de instanță în favoarea recalificării acțiunilor inculpatului din lit. c) alin.(2) art.220 Cod penal, în art.220 alin.(1) Cod penal, ca neîntemeiate, fiind bazate pe o analiză greșită a probelor prezentate de către acuzarea de stat și interpretarea incorectă a legii penale de către prima instanță.

A menționat că, în ședința de judecată acuzarea a administrat și prezentat instanței suficiente probe, examinate minuțios și sub toate aspectele și dobândite în procesul urmăririi penale în mod legal, cu respectarea normelor procesuale, care demonstrează faptele comise de inculpat. Astfel, instanța nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

A indicat că, în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate suficiente probe care dovedesc, că inculpatul Cuțitaru Igor x, plasând anunțuri în ziarul Makler și pe sitele www.999.md și www.makler.md, privind angajarea în calitate de maseuze și ulterior purtând discuții cu Cumosova Victoria, Tcaci Tatiana, Geițenreder Marina, Bragoi Tatiana, Popazova Diana, Ciobanu Vera, Berzan Victoria și Niță Marina, le-a comunicat acestora din urmă, că le pune la dispoziția ultimelor apartamentele sale proprii, situate în mun. Chișinău pe adresele bd. x, str. x, bd. x, și încăperea situată în mun. x, unde acestea urmează să presteze servicii de masaj erotic, thailandez, relaxant, clienților găsiți prin intermediul anunțurilor publicate plasate de inculpat, în așa mod fiind realizată latura obiectivă îndemnarea practicării prostituției. De asemenea, în cadrul cercetării judecătorești și-a găsit confirmare și alt element a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.220 Cod penal, comisă de către inculpat și anume în vederea înlesnirii practicării prostituției de către o altă persoană, inculpatul Cuțitaru Igor, personal le-a pus la dispoziția domnișoarelor, a apartamentelor sale proprii, situate în mun. Chișinău pe adresele x, și în încăperea situată în mun. x scara x subsol, închiriată în prealabil pentru acest gen de activitate, unde Cumosova Victoria, Tcaci Tatiana, Geițenreder Marina, Bragoi Tatiana, Popazova Diana, Ciobanu Vera, Berzan Victoria și Niță Marina au acordat servicii sexuale contra plată în forme perverse, manifestate prin efectuarea manipulărilor fizice cu zonele exogene și organele genitale ale clienților de sex masculin, în vederea satisfacerii poftelor sexuale a acestora.

A relevat că, acțiunile lui Cuțitaru Igor au fost îndreptate spre obținerea de foloase patrimoniale în urma stimulării manuale s-au cu alte părți ale corpului a organelor genitale a bărbaților până la ejaculare, efectuată în cadrul ședințelor de masaj (erotic, thailandez, relaxant), pe care persoanele recrutate Cumosova Victoria, Tcaci Tatiana, Geițenreder Marina, Bragoi Tatiana, Popazova Diana, Ciobanu Vera și Berzan Victoria, le-au prestat clienților găsiți prin intermediul anunțurilor publicate de către inculpat. Cuțitaru Igor primind jumătate din suma achitată de fiecare client. Probatoriul examinat în cadrul cercetării judecătorești și pe care instanța de judecată l-a interpretat greșit în favoarea recalificării acțiunilor inculpatului Cuțitaru Igor, nestabilind astfel în esență toate elementele infracțiunii de proxenetism indicate de partea acuzării, se remarcă, că acuzarea adusă privind existența în acțiunile inculpatului a semnelor componente acestei infracțiuni se demonstrează prin: depozițiile martorului Popazova Diana (date în cadrul urmăririi penale); depozițiile martorului Curnosova Victoria (date în cadrul urmăririi penale); depozițiile martorului Geițenreder Marina (date în cadrul urmăririi penale); depozițiile martorului Bragoi Tatiana (date în cadrul urmăririi penale); depozițiile martorului Berzan Victoria (date în cadrul urmăririi penale); depozițiile martorului Ciobanu Vera (date în cadrul urmăririi penale); depozițiile martorului Ciobanu Vera (date în cadrul cercetării judecătorești); depozițiile martorului Tcaci Tatiana (date în cadrul urmăririi penale); depozițiile martorului Ciobanu Anatolie (date în cadrul urmăririi penale); depozițiile martorului Durbală Cristian (date în cadrul urmăririi penale); depozițiile martorului Niță Marina (date în cadrul cercetării judecătorești); depozițiile martorului Măciucă Alexei (date în cadrul cercetării judecătorești).

De asemenea, vina inculpatului Cuțitaru Igor de comiterea infracțiunii incriminate este dovedită complet și obiectiv prin celelalte probe, acumulate în procesul urmăririi penale, care au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești și anume: procesul-verbal de ridicare din 23.10.2013; procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.12.2013; răspunsul, parvenit în adresa SUP al CCTP de la Agenția de stat pentru protecția moralității; procesul-verbal de percheziție din 28.10.2013, efectuat în apartamentului nr.x amplasat în mun. x; procesul-

verbal de percheziție din 28.10.2013, efectuat în apartamentul nr. x amplasat în mun. x; procesul-verbal de percheziție din 28.10.2013, efectuat în apartamentul nr.x amplasat în mun. x; procesul-verbal de percheziție din 28.10.2013, efectuat în apartamentul nr.x amplasat în munx, bd. x; procesul-verbal de percheziție din 28.10.2013, efectuat în salonul de masaj „Antei” amplasat în mun. x, str. x; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.11.2013, în cadrul căruia au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției efectuat în apartamentul nr. x amplasat în mun. x; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.11.2013, în cadrul căruia au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției efectuat în apartamentul nr.x amplasat în mun. x; procesele-verbale de examinare a obiectului din 07.11.2013 și 08.11.2013, în cadrul căruia au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției efectuat în apartamentul nr.x amplasat în mun. x, bd. x; procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.11.2013; procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.12.2013; procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.02.2014, în cadrul căruia a fost examinat răspunsul cu anexă pe 25 file), parvenit în adresa SUP al CCTP de la SRL „Simpals”; procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.02.2014; procesul-verbal de confruntare din 25.02.2014 efectuat dintre martorul Geițenreder Marina și Tcaci Tatiana; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.03.2014; procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 17.04.2014; procesul-verbal de percheziție din 30.09.2014, efectuat în apartamentul nr. x amplasat în mun. x, bd. x; procesul-verbal de percheziție din 30.09.2014, efectuat în apartamentul nr.x amplasat în mun. x, bd. x; procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.10.2014; procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.10.2014; procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.10.2014; procesul-verbal de examinare a obiectului din 21.10.2014; procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.10.2014; ordine de încasare pentru plata impozitului și contract pentru deschiderea unui depozit bancar individual între cet. Cuțitaru Igor și BC „Moldindcombank” S.A; procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.11.2014; procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.11.2014; procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.11.2014; procesul-verbal de ridicare din 25.11.2013; procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.11.2014; procesele-verbale din 28.11.2013 privind punerea sub sechestru a imobilului amplasat pe adresa bd. x ap. x mun. x.

Consideră că, instanța incorect a dat apreciere probelor administrate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești și nu a ținut cont că această infracțiune este de o rezonanță socială sporită, de gradul prejudiciabil a infracțiunii care atentează la sănătatea, integritatea corporală, libertatea, cinstea și demnitatea persoanei relațiile sociale ocrotite de lege, pronunțând o sentință ilegală deoarece în acțiunile inculpatului Cuțitaru Igor sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal (redacția anului până la modificările din 07.11.2013).

La fel, prima instanță nefondat a respins solicitarea acuzatorului de stat, privind confiscarea în folosul statului, în conformitate cu prevederile art.106 Cod penal a apartamentului cu nr.x, situat în mun. x, bd. x și a apartamentului nr.x, situat în mun. xstr. x, ce constituie bunuri utilizate de către inculpatul Cuțitaru Igor și destinate pentru săvârșirea infracțiunii de proxenetism, adică erau puse la dispoziția tinerilor care practicau prostituția sub patronajul acestuia, la fel fiind și bunuri procurate din veniturile obținute pe cale criminală. În cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate suficiente probe care dovedesc, că inculpatul Cuțitaru Igor la comiterea infracțiunii incriminate, a folosit imobilele menționate supra, constituind bunuri utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii de proxenetism, adică erau puse la dispoziția tinerilor care practicau prostituția sub patronajul acestuia, la fel s-a constatat că imobilele date au fost procurate din veniturile obținute pe cale criminală, și prin urmare, instanța era obligată conform art.106 Cod penal să supună confiscării special a imobililor date prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului.

De asemenea, sentința nominalizată o consideră a fi neîntemeiată și sub aspectul respingerii chestiunii cu privire la cheltuielile judiciare. Urmărirea și judecarea cauzei penale

ocazinează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedura, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuirea convenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

3.2. În motivarea cererii de apel avocatul Nagacevski Vitalie cu inculpatul a invocat că, în cadrul examinării dosarului în prima instanță, acuzarea nu a completat și/sau modificat învinuirile aduse inculpatului privind îndemnarea și/sau înlesnirea practicării activităților, care ar prevedea efectuarea sau propunerea efectuării actului sexual fie oral, fie genital, fie anal. Alte probe, care ar fi demonstrat precum că Cuțitaru a îndemnat-o pe Nița să presteze clienților masaj relaxant cu finisarea orală, acuzarea nu a adus.

A menționat că, instanța de judecată i-a modificat acuzarea în fapt inculpatului, din oficiu, în camera de deliberare, fără ca participanții la proces să fi avut posibilitatea să se pronunțe asupra respectivei inițiative.

Consideră că, sentința în partea recunoașterii inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(1) Cod penal, este ilegală și pasibilă casării deoarece din oficiu, fără a pune în discuție în fața participanților la proces, a pus în sarcina reclamantului niște fapte, care nu i-au fost niciodată reproșate de către acuzare, catalogând aceasta drept o modificare a învinuirii care nu agravează situația inculpatului. Instanța a pronunțat o sentință de recunoaștere a vinovăției lui Cuțitaru Igor în comiterea unei infracțiuni în lipsa probelor, altfel spus a pronunțat o sentință care are un caracter arbitrar. Prima instanță a pus în sarcina inculpatului niște fapte, care nu i-au fost niciodată reproșate de acuzare (care nu se conțin în actul de acuzare - rechizitoriu), ia completat inculpatului învinuirea cu fapte noi, care nu se conțineau în rechizitoriu, prin ce de facto i-a modificat lui Cuțitaru acuzarea în sensul agravării ei. A modificat acuzarea adusă inculpatului în camera de deliberare, fără ca apărarea să fi avut posibilitatea să se pronunțe asupra unei atare inițiative, i-a încălcat lui Cuțitaru dreptul la un proces echitabil, dreptul la contradictorialitatea procesului, dreptul la apărare și dreptul la egalitatea armelor.

A mai menționat că, găsindu-l vinovat pe inculpat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(1) Cod penal în baza unei singure probe - declarațiile martorului Nița Marina, prima instanță a pronunțat o sentință, care are elemente pronunțate de arbitraritate. Astfel, instanța de judecată a pronunțat sentința, care se bazează pe o singură probă, în sentință a susținut că declarațiile martorului Nița Marina coroborează cu alte probe, însă a omis să indice care sunt acele alte probe. Instanța a evitat să facă o analiză critică a declarațiilor puse în baza soluției pronunțate, or, în procesul-verbal de interogare a martorului (f.d.30, vol. I) Nița a declarat că evenimentele au avut loc în aprilie 2013, iar în fața instanței de judecată a susținut că totul s-a întâmplat în martie 2012.

A specificat că, instanța a omis să aprecieze critic afirmațiile martorului Nița, nu a explicat din ce cauză a dat preferință declarațiilor martorului Nița și a respins declarațiile inculpatului Cuțitaru. De altfel, stabilirea vinovăției unei persoane în baza declarațiilor unui singur martor nicidecum nu respectă principiul „dincolo de orice dubiu rezonabil”, mai ales când declarațiile nu sunt consecvente și trezesc suspiciuni privind veridicitatea lor. Apropo, respectivele suspiciuni sunt alimentate inclusiv și prin comportamentul organului de urmărire penale și a procurorului în ceea ce privește administrarea probei cu martorul Nița.

3.3 În motivarea cererii de apel avocatul Bondarenco Oleg în numele inculpatului a invocat constatarea arbitrară, pe baza de presupuneri și pe baza unor declarații contradictorii de prima instanță, asupra existenței faptului infracțiunii imputate și vinovăției inculpatului în săvârșirea pretinsei infracțiuni. Lipsa la dosar a probelor relevante care confirmă săvârșirea

infracțiunii de proxenetism. Astfel, probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești nici pe departe nu a fost și nu este suficient pentru a stabili existența faptei infracțiunii de proxenetism după indicii reținute de prima instanță, și totodată pentru stabilirea săvârșirii de către Cuțitaru Igor a acestei fapte ilicite, așa cum se pretinde prin sentința apelată.

A menționat că, conform ordonanțelor de punere sub învinuire din 30.10.2013 și din 27.11.2014, precum și rechizitoriului - procurorul a pretins că inculpatul Cuțitaru Igor a săvârșit infracțiunea de proxenetism în următoarele circumstanțe, după cum urmează: ”în perioada anilor 2008-2013, aflându-se în mun. Chișinău, acționând în comun acord cu persoanele nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, precum și tragerii de foloase de pe urmă practicării acestei activități, le-a îndemnat pe Curnosova Victoria, Tcaci Tatiana), Geițenreder Marina, Bragoi Tatiana, Popazova Diana, Ciobanu Vera, Berzan Victoria, Nița Marina să practice prostituția în apartamentele sale proprii situate în mun. x pe adresele bd. x și în încăperea situată în mun. x, închiriată în prealabil în acest scop.

În ceea ce privește declarațiile martorului Nița Marina, reținute de prima instanță ca fiind unica dovadă a săvârșirii de către Cuțitaru Igor a infracțiunii de proxenetism este de reținut următoarele: Inculpatul Cuțitaru Igor nu o cunoaște și nu s-a întâlnit niciodată cu acest pretins martor până la ședința de judecată când aceasta a dat declarații. Respectiv, este exclus ca inculpatul Cuțitaru Igor să fi săvârșit fapta de îndemnare a acesteia la practicarea prostituției. Starea de fapt redată de aceasta în declarațiile depuse în instanța de judecată răstoarnă alegațiile din rechizitoriu precum că ea ar fi practicat prostituția, precum că s-a aflat un timp oarecare în vederea practicării prostituției în unul din apartamente ce chipurile i-a fost pus la dispoziție de către inculpatul Cuțitaru și precum că ar achita inculpatului Cuțitaru o parte din venituri obținute de pe urma practicării prostituției. Or, acest martor a declarat că s-a întâlnit doar o singură dată cu inculpatul Cuțitaru în legătură cu căutarea de lucru în calitate de maseuză și atât. Din declarațiile date de aceasta se combate faptul că aceasta ar fi prestat servicii sexuale în circumstanțele descrise în rechizitoriu. Declarațiile date de acest pretins martor sunt contradictorii și nu pot fi reținute pentru confirmarea acuzării aduse inculpatului Cuțitaru în condițiile când fiind interogată la etapa urmăririi penale (la scurt timp după ce s-au întâmplat cele relatate) a mărturisit precum că inculpatul Cuțitaru Igor înainte de a o angaja la lucru în calitate de maseuză i-a propus să-i facă lui masaj erotic finalizat cu sex oral la ce ea s-a refuzat, pe când fiind audiată în ședința de judecată (la expirarea perioadei de 5 ani de la circumstanțele relatate) a declarat precum că inculpatul i-a propus ei să facă unor eventuali clienți pe lângă masaj și alte servicii cu caracter intim, la ce ea s-a refuzat. În cadrul cercetării judecătorești nu s-a elucidat nicidecum ce a avut în vedere pretinsul martor sub noțiunea de „servicii intime” prestarea căora chipurile i-a fost propusă de către Cuțitaru Igor, a însemnat oare aceasta practicarea actelor sexuale cu clienți sau s-a avut în vedere prestarea masajului erotic finalizat cu ejaculare. La întrebările rezonabile puse de către partea apărării și instanța de judecată de precizare a circumstanțelor celor relatate - martorul vizat nu a putut declara cu certitudine timpul și locul unde chipurile s-a întâlnit cu inculpat, precum și alte date relevante.

Susține că, fiind interogată de către prima instanță martorul Nița Marina a dat declarații false atunci când la răspunsurile puse de apărare a negat faptul că continue să plaseze pe site-ul 999.md anunțuri privind acordarea unor servicii de masaj, cu tenta erotică și privitor la aceea că este dispusă să facă cunoștință și să se întâlnească cu bărbații interesați (cu afișarea fotografiilor sale reale). Or, în prima instanță de către partea apărării au fost prezentate mai multe anunțuri de acest gen și fotografii ale Marina Nița preluate de pe site-ul 999.md. Situația când numitul martor a dat declarații vădit false asupra unor întrebări adresate de apărare, denotă rezonabil că și restul declarațiilor ei pot fi false. Așadar, veridicitatea declarațiilor date de Nița Marina este vădit îndoielnică, în special în condițiile când inculpatul Cuțitaru susține categoric că în genere nu cunoaște această persoană și că niciodată nu s-a întâlnit cu ea, prima dată văzând-o în ședința de judecată din 15.12.2018. În același context, este de reținut că

circumstanțele relatate de pretinsul martor Nița Marina nu au fost confirmate prin nici o probă directă sau indirectă, respectiv - aceste declarații de sine stătător nu pot servi drept probatoriul suficient pentru stabilirea ca fiind dovedită a vinovăției lui Cuțitaru Igor în săvârșirea infracțiunii de proxenetism. Prin urmare, sinteza declarațiilor martorilor sus-vizați (inclusiv, declarațiile date de martorul Nița Marina) nici de pe departe nu confirmă alegațiile din rechizitoriu precum că aceste persoane au practicat prostituția, sau au acordat servicii sexuale contra plată informe perverse, manifestate prin efectuarea manipulărilor fizice cu zonele exogene și organele genitale ale clienților de sex masculin, în vederea satisfacerii poftelor sexuale a acestora.

Sinteza declarațiilor martorilor sus vizați combat alegațiile din rechizitoriu, întrucât nu este demonstrată practicarea de către persoanele menționate mai sus a prostituției.

În același context, urma a fi reținut că, nici la etapa urmăririi penale și nici pe parcursul cercetării judecătorești, partea acuzării nu a acumulat și nu a prezentat instanței de judecată alte probe directe, nemijlocite și incontestabile din care ar rezulta fără echivoc practicarea de către persoanele menționate în rechizitoriu a prostituției, precum și legătura causală invocată în rechizitoriu dintre pretinse prostituate și inculpatul Cuțitaru. Astfel, organul de urmărire penală și procurorul nu au efectuat nici o „achiziție de control” a serviciilor sexuale prestate de pretinse prostituate și nu a alăturat la materialele cauzei rezultatele acestei achiziții. În pofida faptului efectuării repetate la etapa urmăririi penale a unei serii de percheziții în localurile unde au fost prestate pretinse servicii sexuale - la materialele cauzei lipsește vreo dovadă a faptului că în aceste localuri au fost depistate persoane de gen masculin care au beneficiat de servicii sexuale. La fel, în pofida faptului ridicării în cadrul perchezițiilor a mai multor înscrisuri în care potrivit alegațiilor procurorului figurează datele beneficiarilor serviciilor sexuale acordate de pretinse prostituate - partea acuzării nu a prezentat în instanță de judecată nici un martor care ar confirma faptul că a beneficiat de servicii sexuale prestate de pretinse prostituate în circumstanțele reflectate în rechizitoriu.

Potrivit materialelor cauzei de la etapa urmăririi penale - organul de urmărire penală a identificat și a audiat în calitate de martori și preinși clienți a serviciilor sexuale doar două persoane și anume: Ciobanu Anatolie și Durbală Cristian. Martorul Ciobanu Anatolie nu a fost audiat în instanță de judecată, pentru verificare, confirmarea și elucidarea circumstanțelor pretinse de acuzare. În ceea ce privește, martorul Durbală Cristian, fiind audiat în instanță de judecată, acesta a declarat că niciodată nu a apelat la serviciile sexuale contra plată, cu atât mai mult în circumstanțele descrise în rechizitoriu. În general, a negat faptul că ar fi fost audiat la etapa urmăririi penale și că ar fi semnat procesul-verbal de audierea sa în calitate de martor.

De asemenea opinat că, partea acuzării nu a demonstrat în instanța de judecată existența reală a măcar unui client care ar fi beneficiat de servicii sexuale prestate în circumstanțele relatate în actul de învinuire a inculpatului Cuțitaru. Mai mult, declarațiile martorului Durbală pun rezonabil la îndoială veridicitatea celorlalte depoziții ale martorilor și altor pseudo probe acumulate pe parcursul urmăririi penale de către colaboratorii CCTP.

Consideră că, prima instanță nu a ținut cont în măsură deplină de sensul prevederilor legale enunțate, în condițiile când a considerat de cuviință să pună la baza concluziilor din sentință - privind constatarea vinovăției inculpatului în săvârșirea preinsei infracțiuni, doar declarațiile contradictorii a unui singur martor, neconfirmate prin nici o altă probă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2022, au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului Nagacevschi Vitalie cu inculpatul și apelul avocatului Bondarenco Oleg în numele inculpatului.

S-a admis apelul procurorului, s-a casat sentința parțial în latura penală și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a recunoscut vinovat Cuțitaru Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani.

S-au menținut celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, prima instanță a stabilit incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, ce au fost apreciate incorect, astfel ajungând eronat la concluzia de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Cuțitaru Igor din prevederile art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, în temeiul art.220 alin.(1) Cod penal, având în vedere aprecierea eronată dată probatoriului administrat la caz, cât și interpretarea incorectă a stării de fapt constatate pe parcursul cercetării judecătorești. De asemenea, la adoptarea sentinței, prima instanță a neglijat prevederile art.art.101 alin.(1), 384 alin.(3), 385 alin.(1) Cod de procedură penală.

A argumentat instanța de apel că, concluziile primei instanțe cu privire la reîncadrarea acțiunilor inculpatului Cuțitaru Igor din art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, în art.220 alin.(1) Cod penal, sunt pripite, nu corespund materialelor cauzei fără ca probele administrate în cauză să fie apreciate fiecare în parte și în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor, respectiv prematur instanța a ajuns la concluzia că fapta comisă de inculpat întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(1) Cod penal. Astfel, prima instanță la adoptarea sentinței în privința inculpatului Cuțitaru Igor, urma a soluționa chestiunile prevăzute la art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, luând în considerație toate mijloacele de probă administrate în primă instanță.

Astfel, în urma rejudecării cauzei, instanța de apel a constatat că, Cuțitaru Igor, în perioada anilor x, aflându-se în mun. x, acționând în comun acord cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, precum și tragerii de foloase de pe urma practicării acestei activități, le-a îndemnat pe Cumosova Victoria x născută la x, Tcaci Tatiana x născută la x, Geițenreder Marina x născută x, Bragoi Tatiana x născută la x, Popazova Diana x născută la x, Ciobanu Vera x născută la x, Berzan Victoria x născută la x, Nița Marina x născută la x, să practice prostituția în apartamentele sale proprii, situate în mun. x pe adresele bd. x ap.x, str. x, bd. x ap.x, bd. x, piața Unirea Principatelor, x, și în încăperea situată în mun. x pe str. x, închiriată în prealabil pentru acest gen de activitate.

În continuare, acționând în vederea realizării intenției infracționale, Cuțitaru Igor a înlesnit practicarea prostituției de către Cumosova Victoria x, Tcaci Tatiana x, Geițenreder Marina x, Bragoi Tatiana x, Popazova Diana x, Ciobanu Vera x, Berzan Victoria x, Nița Marina x, prin punerea la dispoziția ultimilor a apartamentelor sale proprii, situate în mun. Chișinău pe adresele bd. x, și în încăperea situată în mun. x, închiriată în prealabil pentru acest gen de activitate, unde acestea au acordat servicii sexuale contra plată în forme perverse, manifestate prin efectuarea manipulărilor fizice cu zonele erogene și organele genitale ale clienților de sex masculin, în vederea satisfacerii poftelor sexuale a acestora.

Concomitent, Cuțitaru Igor x, acționând întru recrutarea beneficiarilor de servicii sexuale contra plată, a plasat pe site-le www.999.md și www.makler.md mai multe anunțuri publicitare, privind acordarea serviciilor de masaj erotic, relaxant, pe care ulterior persoanele recrutate, urmau să le presteze clienților selectați în așa mod.

Totodată, Cuțitaru Igor x, acționând în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, solicita și primea de la Cumosova Victoria x, Tcaci Tatiana x, Geițenreder Marina x, Bragoi Tatiana x, Popazova Diana x, Ciobanu Vera x, Berzan Victoria x și Nița Marina x, jumătate din suma achitată de fiecare client după acordarea de către acestea a serviciilor sexuale.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art.art.27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, le-a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu lor confirmă vinovăția inculpatului Cuțitaru Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, deși inculpatul Cuțitaru Igor nu și-a recunoscut vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, culpabilitatea lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: *declarațiile martorului Tcaci Tatiana date în cadrul ședinței de judecată; declarațiile martorului Ciobanu Vera date în cadrul ședinței de judecată; declarațiile martorului Bragoi Tatiana date în cadrul ședinței de judecată; declarațiile martorului Durbală Cristian date în ședința de judecată; declarațiile martorului Popazova Diana date în ședința de judecată; declarațiile martorului Măciucă Alexei date în ședința de judecată; declarațiile martorului Nița Marina date în cadrul ședinței de judecată, precum și: procesul-verbal de ridicare din 23.10.2013 (f.d.22-23 vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.12.2013 (f.d.24-26, vol. I); răspunsul, parvenit în adresa SUP al CCTP de la Agenția de stat pentru protecția moralității (f.d.162 vol. I); procesul-verbal de percheziție din 28.10.2013, efectuat în apartamentului nr. x amplasat în mun. x (f.d.43-45, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 28.10.2013, efectuat în apartamentului nr. x amplasat în mun. x (f.d.49-52, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 28.10.2013 (f.d.57-60, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 28.10.2013, efectuat în salonul de masaj „Antei” amplasat în mun. x, str. x (f.d.64-68, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.11.2013 (f.d.120-121, 123-125, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.11.2013 (f.d.126-128, vol. I); procesele-verbale de examinare a obiectului din 07.11.2013 și 08.11.2013 (f.d.133-134, 135-141 vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.11.2013 (f.d.142-145, 146-147, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.12.2013 (f.d.166-168, 169-170 vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.02.2014 (f.d.5-32, 33 vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.02.2014, în cadrul căruia a fost examinat răspunsul cu anexă pe 15 file) (f.d.34-50, 51 vol. II); procesul-verbal de confruntare din 25.02.2014 efectuat dintre martorul Geițenreder Marina și Tcaci Tatiana (f.d.58-60, vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.03.2014 (f.d.84-96, vol. II); procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 17.04.2014 (f.d.168-214, vol. II); procesul-verbal de percheziție din 30.09.2014 (f.d.224, vol. II); procesul-verbal de percheziție din 30.09.2014 (f.d.249-250, vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.10.2014 (f.d.109-111, vol. III); procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.10.2014 (f.d.116-123, 124, vol. III); procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.10.2014 (f.d.126-127, vol. III); procesul-verbal de examinare a obiectului din 21.10.2014 (f.d.128-135, 136, vol. III); procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.10.2014 (f.d.137-138, 139 vol. II) procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.11.2014 (f.d.146-148, 149 vol. III); procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.11.2014 (f.d.166-192, 193, vol. III); procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.11.2014 (f.d.194-198, 199, vol. III); procesul-verbal de ridicare din 25.11.2013 (f.d.200-204, vol. III); procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.11.2014 (f.d.205-206, vol. III); procesele-verbale din 28.11.2013 privind punerea sub sechestru a imobilului amplasat pe adresa bd. x, cu numărul cadastral x și a imobilului amplasat pe adresa bd. x, cu numărul cadastral x. (f.d.200-204, vol. III);*

Instanța de apel a reiterat că, partea apărării a propus spre cercetare în conformitate cu prevederile art.373 Cod de procedură penală, următoarele documente și procese verbale ale acțiunilor procesuale: Certificatul de înregistrare întreprinderii nr. x din 20.05.1993 (f.d.23, volumul V); Contractul de răspundere individuală materială din 07.09.2006 (f.d.24, volumul V); Contractul privind gestiunea economică din 07.09.2003 (f.d.25-27, volumul V); regulamentul din 01 iulie 2003 (f.d.28-34, vol. V); ordinul de angajare la serviciul în calitate de metodist din 07.09.2003 (f.d.35, vol. V); certificate confirmative semnate de către directorul SIIP Sfera Inva (f.d.36-37, vol. V); contractul de locațiune încheiat cu Ciobanu Vera din 03 septembrie 2013 (f.d.38, vol. V); Contractul de locațiune încheiat cu Geițenreder Marina și Tcaci Tatiana din 09 septembrie 2013 (f.d.39, vol. V); Răspunsul nr. 8/6-02 din

data de 07.11.2014 (f.d.40, vol. V); ordonanța procurorului din data de 28.07.2015 (f.d.41-53, vol. V); contractul vânzare-cumpărare din data de 18.04.2009 (f.d.55-56, vol. V); contract de donație din data de 23.07.2002 (f.d.57, vol. V).

Instanța de apel ținând cont de prevederile art.art.27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, conchide că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția inculpatului Cuțitaru Igor, în comiterea componentei de infracțiune prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, (în redacția până la modificările din 07.11.2013) - *proxenetismul, exprimat prin îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșită față de mai multe persoane.*

În scopul argumentării sentinței, instanța de apel a relevat că, instanța de judecată a invocat că, „atât timp cât Codul penal nu definește noțiunea de prostituție și instanței de judecată îi revine să constate juridic dacă o faptă constituie sau nu prostituție, fără interpretarea extensivă defavorabilă sau prin analogie a noțiunii de prostituție în sensul art.220 Cod penal, pentru a nu admite încălcarea articolului 7 din CEDO, se va reține literatura de specialitate în care s-a indicat că prin prostituție se înțelege practicarea de acte sexuale (rapoarte sexuale orale sau anale, precum și alte acte de penetrare vaginală sau anală) cu diferite persoane care beneficiază de serviciile prostituției, aceasta urmărind să-și procure pe o asemenea cale mijloace de existență sau principale mijloace de existență. Respectiv, stimularea manuală s-au cu alte părți ale corpului a organelor genitale a bărbaților până la ejaculare, efectuată în cadrul ședințelor de masaj (erotic, thailandez, relaxant) nu reprezintă acte sexuale (rapoarte sexuale orale sau anale, precum și/sau acte de penetrare vaginală sau anală) cu persoanele care beneficiază de asemenea servicii, respectiv instanța de judecată a concluzionat că aceste acțiuni nu constituie prostituție în sensul art.220 Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, această invocare a instanței de judecată este absurdă și nejustificată, fără a ține cont că la 12.10.2018, Parlamentul a adoptat Legea nr.159, privind modificarea unor acte legislative, care a fost publicată în Monitorul Oficial și a intrat în vigoare la 09.12.2018, conform căreia art.89 alin. (1) Cod contravențional, are următorul cuprins - „Practicarea prostituției, adică satisfacerea dorinței sexuale prin orice metodă și/sau mijloace, contra plată, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau comunicațiilor electronice”

A mai invocat că, la data judecării cauzei în prima instanță, definiția termenului de „prostituție”, în legislația națională, era deja expus clar și explicit, iar argumentul instanței precum că, stimularea manuală s-au cu alte părți ale corpului a organelor genitale a bărbaților până la ejaculare, efectuată în cadrul ședințelor de masaj (erotic, thailandez, relaxant) nu reprezintă acte sexuale și aceste acțiuni nu constituie prostituție în sensul art.220 Cod penal, este una eronată și lipsită de temeiuri legale. Norma art.220 Cod penal, constă în îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane. Inculpatului i-a fost incriminat comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal (redacția anului până la modificările din 07.11.2013) - *proxenetismul, exprimat prin îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșite față de mai multe persoane.*

Instanța de apel a relatat că, cu referire la componenta de infracțiune prevăzută de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive: Latura obiectivă a infracțiunii nominalizate include fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiune, ce include următoarelor modalități: 1) îndemnul la prostituție; 2) determinarea la prostituție; 3) înlesnirea practicării prostituției; 4) tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană. Pentru a putea fi considerată prostituție, fapta trebuie să îndeplinească două condiții: - practicarea de acte sexuale cu persoane diferite,

- procurarea mijloacelor de existență sau a principalelor mijloace de existență ca urmare a practicării de acte sexuale cu persoane diferite. Practicarea prostituției se sancționează în conformitate cu art.89 Cod contravențional. Prin „*îndemnul la practicarea prostituției*” se are în vedere interesul unei alte persoane pentru ca aceasta să practice prostituția (de exemplu, prin promisiunea unei vieți ușoare, fără muncă, cu distracții). Îndemnul trebuie să se adreseze unei sau unor persoane concrete. Prin „*înlesnirea practicării prostituției*” se are în vedere ajutorul dat unei persoane să practice prostituția (de exemplu, prin punerea la dispoziție a locuinței, prin finanțarea organizării unui local unde se va practica prostituția etc.) Prin „*tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană*” se înțelege obținerea de foloase patrimoniale sau nepatrimoniale de orice fel (bunuri, drepturi patrimoniale, avantaje patrimoniale sau nepatrimoniale etc.) din practicarea prostituției de către o altă persoană, alta decât făptuitorul.

Astfel, instanța de apel a reținut că, în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate suficiente probe care dovedesc, că inculpatul Cuțitaru Igor plasând anunțuri în ziarul Makler și pe sitele www.999.md și www.makler.md, privind angajarea în calitate de maseuze și ulterior purtând discuții cu Cumosova Victoria, Tcaci Tatiana, Geițenreder Marina, Bragoi Tatiana, Popazova Diana, Ciobanu Vera, Berzan Victoria și Niță Marina, le-a comunicat acestora din urmă, că le pune la dispoziția ultimelor apartamentele sale proprii, situate în mun. Chișinău pe adresele bd. x, și încăperea situată în mun. x pe str. x, unde acestea urmează să presteze servicii de masaj erotic, thailandez, relaxant, clienților găsiți prin intermediul anunțurilor publicate plasate de inculpat, în așa mod fiind realizată latura obiectivă îndeplinirea practicării prostituției.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, în cadrul cercetării judecătorești și-a găsit confirmare și alt element a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.220 Cod penal, comisă de către inculpat și anume în vederea înlesnirii practicării prostituției de către o altă persoană, inculpatul Cuțitaru Igor, personal le-a pus la dispoziția domnișoarelor, a apartamentelor sale proprii, situate în mun. x pe adresele bd. x, și în încăperea situată în mun. x pe str. x, închiriată în prealabil pentru acest gen de activitate, unde Cumosova Victoria, Tcaci Tatiana, Geițenreder Marina, Bragoi Tatiana, Popazova Diana, Ciobanu Vera, Berzan Victoria și Niță Marina au acordat servicii sexuale contra plată în forme perverse, manifestate prin efectuarea manipulărilor fizice cu zonele erogene și organele genitale ale clienților de sex masculin, în vederea satisfacerii poftelor sexuale a acestora

Instanța de apel a menționat că acțiunile lui Cuțitaru Igor au fost îndreptate spre obținerea de foloase patrimoniale în urma stimulării manuale s-au cu alte părți ale corpului a organelor genitale a bărbaților până la ejaculare, efectuată în cadrul ședințelor de masaj (erotic, thailandez, relaxant), pe care persoanele recrutate Cumosova Victoria, Tcaci Tatiana, Geițenreder Marina, Bragoi Tatiana, Popazova Diana, Ciobanu Vera și Berzan Victoria, le-au prestat clienților găsiți prin intermediul anunțurilor publicate de către inculpat. Cuțitaru Igor primind jumătate din suma achitată de fiecare client.

Instanța de apel a conchis că, acuzarea privind existența în acțiunile inculpatului a semnelor componente infracțiunii, se demonstrează prin: declarațiile martorului Popazova Diana date în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Popazova Diana date în cadrul cercetării judecătorești; declarațiile martorului Curnosova Victoria date în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Gheițenreder Marina date în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Bragoi Tatiana date în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Berzan Victoria date în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Ciobanu Vera date în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Ciobanu Vera date în cadrul cercetării judecătorești; declarațiile martorului Tcaci Tatiana date în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Ciobanu Anatolie date în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Durbală Cristian date în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Niță Marina date în cadrul cercetării judecătorești; declarațiile martorului Măciucă Alexei date în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, instanța de apel a reiterat că, elementele constitutive vizate și-au găsit confirmare integrală, urmare cercetării și reevaluării probatoriului administrat la caz, cu atât mai mult fiind apreciate corect, prin prisma concludenței, pertinentei și utilității lor, atestând o consecutivitate a circumstanțelor deschise conform învinuirii, și excluzând orice dubii care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului, astfel că concluzia de reîncadrare a acțiunilor inculpatului din art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, în baza art.220 alin.(1) Cod penal adoptată, este una pripită și contradictorie.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, este eronată concluzia primei instanțe că, în lipsa suportului probatoriu administrat de acuzare, în acțiunile ce i se incriminează inculpatului Cuțitaru Igor, nu se regăsește agravanta - săvârșită față de mai multe persoane, aceasta nefiind demonstrată.

Astfel, instanța de apel a constatat că, prin acțiunile sale intenționate, Cuțitaru Igor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal (redacția anului până la modificările din 07.11.2013) - *proxenetismul, exprimat prin îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșite față de mai multe persoane.*

În acest context, instanța de apel a relevat că în speță, există toate elementele prevăzute la art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, iar prima instanță nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic alegațiile inculpatului Cuțitaru Igor prin care pledează nevinovat invocând că, în speță se atestă o altă situație decât cea indicată de prima instanță, și care sunt combătute în totalitate prin declarațiile martorilor Popazova Diana, Ciobanu Vera, Curnosova Victoria, Geițenreder Marina, Bragoi Tatiana, Berzan Victoria, Tcaci Tatiana, Ciobanu Anatolie, Durbală Cristian, Nița Marina date în cadrul urmăririi penale, și declarațiile martorului Nița Mariana date în cadrul cercetării judecătorești, unde acestea au relatat cu lux de amănunte circumstanțele comiterii infracțiunii de către Cuțitaru Igor, aceste declarații coroborează atât între ele cât și cu celelalte înscrisuri anexate la materialele cauzei, astfel că urmează a fi puse la baza sentinței de condamnare a lui Cuțitaru Igor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, or, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate se demonstrează cu certitudine.

Totodată, instanța de apel a reținut declarațiile martorilor Popazova Dina, Ciobanu Vera, Bragoi Tatiana, Tcaci Tatiana și Durbală Cristian date în cadrul cercetării judecătorești, prin care aceștia în mod semnificativ și-au modificat declarațiile în raport cu cele declarate în cadrul urmăririi penale, punându-l pe inculpatul Cuțitaru Igor într-o situație mai favorabilă, ceea ce prezumă o posibilă influențare asupra acestora din partea inculpatului, în scopul evitării răspunderii și pedepsei penale. În conformitate cu legislația în vigoare, inculpatul nu poartă răspundere penală pentru depozitiile false, iar declarațiile date de inculpatul Cuțitaru Igor, instanța de apel le consideră ca fiind o modalitate de a se eschiva de la răspunderea penală, instanța le apreciază critic și să le pune la baza sentinței așa cum sunt date cu scopul de a evita răspunderea penală pentru acțiunile comise și mai mult ca atât declarațiile acestuia se combat prin probele enumerate mai sus.

Astfel, instanța de apel a apreciat veridice declarațiile martorilor Popazova Dina, Ciobanu Vera, Bragoi Tatiana, Tcaci Tatiana și Durbală Cristian date în cadrul urmăririi penale, iar cele ale martorului Nița Mariana date atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată, în contextul în care acestea din urmă au fost confirmate nemijlocit prin celelalte probe administrate care dovedesc integral acțiunea infracțională de îndemnare, înlesnirea practicării prostituției precum și trăgând foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite față de mai multe persoane.

În virtutea celor expuse, instanța de apel a constatat că, materialul probator dovedește indubitabil faptul că inculpatul Cuțitaru Igor a comis infracțiunea constatată, și că, acțiunile acestuia urmează a fi corect calificate și se încadrează în baza art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Referitor la motivele invocate în apelurile declarate de partea apărării în numele inculpatului Cuțitaru Igor, instanța de apel a invocat că acestea poartă un caracter declarativ care nu au vreun suport probatoriu sau factologic. Or, din totalitatea probatoriului administrat pe parcursul examinării prezentei cauze penale s-a stabilit cu certitudine că a fost săvârșită anume de Cuțitaru Igor, iar acțiunile acestuia întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi, îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșite față de mai multe persoane. Astfel, solicitarea privind achitarea inculpatului nu poate fi acceptată de instanță, dat fiind faptul că prin probele administrate este confirmată, pe deplin și fără ambiguități, vinovăția lui Cuțitaru Igor în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar existența cărorva temeiuri pentru achitarea inculpatului nu au fost stabilite.

Referitor la afirmația părții apărării pe marginea erorilor comise de către organul de urmărire penală, la efectuarea unor acțiuni procesuale invocate de către partea apărării, Colegiul penal le respinge întrucât, în condițiile art.251 Cod de procedură penală, nici un temei invocat nu justifică nulitatea actelor procedurale. Mai mult ca atât, la etapa informării despre terminarea urmăririi penale, pe acest temei nici inculpatul, nici apărătorul său, nu au solicitat declararea nulității proceselor verbale de percheziție.

Cu referire la pedeapsa penală ce urmează a fi aplicată inculpatului Cuțitaru Igor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, prin prisma prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La fel, instanța de apel a notat că, potrivit pct. 1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.8 din 11.11.2013, „cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, „prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. Adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune”.

Mai mult, instanța de apel a relevat că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Instanța de apel a reținut că, careva circumstanțe atenuate sau agravante în privința inculpatului Cuțitaru Igor de către instanța de apel n-au fost reținute.

Ca urmare, instanța de apel a indicat că pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În concluzie, asupra celor relatate, instanța de apel a remarcat că la individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, aplicând inculpatului Cuțitaru Igor sancțiunea penală în formă de închisoare, această pedeapsă fiind legală, echitabilă și individualizată. Așa dar, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, care prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 4 la 7 ani.

În acest context, instanța de apel având în vedere limitele pedepsei cu închisoarea stabilite la art.220 alin.(2) Cod penal, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, urmează că pentru comiterea infracțiunii stabilite de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, în privința inculpatului Cuțitaru Igor este echitabilă aplicarea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani , cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, luând în calcul termenul pedepsei cu închisoarea stabilit prin prezenta sentință în privința inculpatului Cuțitaru Igor, având în vedere faptul că anterior inculpatul nu a comis careva infracțiuni, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, în condițiile în care faptele inculpatului nu au determinat existența căror va victime, având în vedere starea de sănătate a inculpatului, deoarece încadrarea inculpatului în mediul carceral în condițiile specificate, ar fi în măsură să influențeze negativ asupra stării materiale, de sănătate și psihologice a acestuia, instanța de apel a considerat că nu este rațional ca Cuțitaru Igor, să execute pedeapsa stabilită.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a apreciat că suspendarea condiționată pe o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani, a termenului de pedeapsă stabilit prin prezenta sentință și acordarea posibilității condamnatului ca, în acest termen, să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar

În conformitate cu prevederile art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. Astfel, instanța de apel a relevat că prima instanță justificat a soluționat soarta corpurilor delictive.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Igor Cuțitaru a cheltuielilor judiciare în sumă de 15.817,09 lei, pentru instrumentarea cauzei penale (salariul procurorului, consumabile, cheltuieli pentru traducere etc.), instanța de apel a reținut că prima instanță corect a reiterat că, potrivit art.227, 229 Cod procedură penală.

Colegiul penal constată că în prezenta cauză penală cheltuielile solicitate nu se încadrează în prevederile art.227 alin.(2) Cod de procedură penală. Or, dispoziția legală citată mai sus, enumeră exhaustiv sumele ce se încadrează în cheltuieli judiciare.

Referitor la solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea în folosul statului a apartamentului nr. 137, situat în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân nr.11, asupra căruia a fost aplicat sechestrul prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr.12-235/2014 din 26.11.2014 și a apartamentului nr.151, situat în mun. Chișinău str. Cuza Vodă nr. 23, asupra căruia a fost aplicat sechestrul prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr.12-236/2014 din 26.11.2014, fiind ca bunuri utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, instanța de apel a reiterat că prima instanță justificat a respins-o, or, aceasta este una neîntemeiată, deoarece apartamentele sus menționate nu formează elementul material al infracțiunii săvârșite.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei, excluderea prevederilor art.90 Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, doar în partea soluționării chestiunii cu privire la confiscarea specială;

- avocatul Nagacevschi Vitalie cu inculpatul, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 9), 15) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul Cuțitaru Igor să fie achitat;

- avocatul Bondarencu Oleg în numele inculpatului, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 9), 11), 15) Cod de procedură penală,

solicită casarea deciziei și sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul Cuțitaru Igor să fie achitat;

5.1. În susținerea recursului procurorul invocă că, instanța de apel nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea lui, pronunțând o decizie neîntemeiată, în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Remarcă că, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Conform textului alin.(1) art.90 Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate corecta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie arătate în decizie. În plus la cele menționate, instanța de judecată va ține cont de trecutul vinovatului, mediul în care trăiește, modul de comportare la locul de muncă, în familie, în societate etc. Ținând cont de cele expuse precum și faptul că instanța de apel nu și-a motivat pe deplin concluzia de aplicare a prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, aceasta greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi izolat de societate.

Menționează că, decizia adoptată în prezenta cauză penală, la motivarea stabilirii pedepse contravine prevederile art.394 alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoară și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

Consideră că, concluziile instanței de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

Specifică că, instanțele de fond nefondat au respins solicitarea acuzatorului de stat, privind confiscarea în folosul statului, în conformitate cu prevederile art.106 Cod penal a apartamentului cu nr. x, situat în mun. x și a apartamentului nr. x, situat în mun. x, ce constituie bunuri utilizate de către inculpatul Cuțitaru Igor și destinate pentru săvârșirea infracțiunii de proxenetism, adică erau puse la dispoziția tinerilor care practicau prostituția sub patronajul acestuia, la fel fiind și bunuri procurate din veniturile obținute pe cale criminală.

Susține că, în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate suficiente probe care dovedesc, că inculpatul Cuțitaru Igor la comiterea infracțiunii incriminate, a folosit imobilele menționate supra, constituind bunuri utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii de proxenetism, adică erau puse la dispoziția tinerilor care practicau prostituția sub patronajul acestuia, la fel s-a constatat că imobilele date au fost procurate din veniturile obținute pe cale criminală, și prin urmare, instanța era obligată conform art.106 Cod penal să supună confiscării special a imobililor date prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului.

Mai menționează faptul că, confiscarea specială este o măsură de siguranță de drept penal cu caracter patrimonial care constă în trecerea în patrimoniul statului a bunurilor care au servit la săvârșirea faptei penale, și ea se face în scopul excluderii pericolului de a fi săvârșite noi fapte penale. Astfel, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, legislatorul, a prevăzut măsuri de siguranță cum ar fi confiscarea specială. Nu pot fi considerate aceste măsuri, ca încălcări a dreptului la proprietate privată, deoarece ele sunt direcționate spre ocrotirea valorilor constituționale, așa ca protejarea societății de infractori și de infracțiunile comise de ei, fapt ce contribuie la consolidarea și dezvoltarea societății. Mai mult, Republica

Moldova a ratificat mai multe acte internaționale, în care este abordată importanța aspectelor financiare ale infracțiunilor, ca fiind unul din standardele minime stabilite pentru organele de drept, cum ar fi: Convenția Consiliului Europei privind spălarea banilor, depistarea, sechestrarea și confiscarea veniturilor provenite din activitatea infracțională și finanțarea terorismului din 16 mai 2005; Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate din 15.11.2000; Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției din 31.10.2003; Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane din 16.05.2005, etc.

5.2. În susținerea recursului avocatul Nagacevshi Vitalie cu inculpatul invocă că, instanța de apel a omis să se pronunțe în vreun fel asupra motivelor din apelul părții apărării, prin ce a omis să se conformeze rigorilor unui proces echitabil, așa cum acesta a fost definit în articolul 6 paragraful 1 din CEDO.

Menționează că, conform rechizitoriului inculpatul a fost acuzat de faptul că a îndemnat și înlesnit practicarea de către Victoria Curnosova, Tatiana Tcaci, Marina Geișenreder, Tatiana Bragoi, Diana Popazova, Vera Ciobanu, Victoria Berzan, Marina Nița a masajului erotic, thailandez, relaxant manifestat prin stimularea zonelor erogene sau a organelor genitale ale clienților de gen masculin până la ejaculare.

Specifică că, actul de acuzare nu conține nicio o referire la o eventuală îndemnare și/sau înlesnire a practicării altor activități, care ar prevedea efectuarea sau propunerea efectuării actului sexual fie oral, fie genital, fie anal, iar în pofida acuzațiilor conținute în rechizitoriu, prima instanță l-a găsit vinovat pe Cuțitaru Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(1) Cod penal, reproșându-i următoarele fapte: „Respectiv instanța de judecată reține că în anul 2012, inculpatul Cuțitaru Igor a postat un anunț pe situl www.999.md precum că ar fi nevoie de maseuze. Aproximativ în luna martie a anului 2012, Nita Marina găsind prin intermediul sitului wwwv.999.md anunțul postat, a telefonat la numărul de telefon indicat în conținutul acestuia și la solicitarea inculpatului Cuțitaru Igor a venit la convorbire, în apartamentul care se află în mun. x pe bd. x. Chiar dacă în conținutul anunțului nu era indicat tipul de masaj care urma a fi efectuat de maseuză, dar la telefon direct i s-a spus că este nevoie de masaj relaxant, fără intim. Venind nemijlocit la convorbire inculpatul Cuțitaru Igor i-a propus lui Nita Marina să-i facă masaj relaxant cu finisare orală, pentru a vedea cum decurge acest exercițiu, explicându-i că solicitarea de efectuare a masajului cu finisare orală este pentru dânsul și pentru clienți, totodată i-a propus în afara de masaj să ofere și servicii sexuale contra plată. Chiar dacă Nița Marina a refuzat această propunere, inculpatul Cuțitaru Igor a încercat să o convingă să efectueze masajul cu finisare orală pentru dânsul și pentru clienți”.

Astfel, pe episodul Nița Marina, inculpatul Cuțitaru Igor a fost condamnat pentru o faptă, pentru care dumnealui niciodată nu a fost acuzat (pus sub învinuire) - pentru îndemnarea la prostituție care urma să aibă loc prin contact sexual oral.

Subliniază că, actul de acuzare nu conține nicio o referire la o eventuală îndemnare și/sau înlesnire a practicării altor activități, care ar prevedea efectuarea sau propunerea efectuării actului sexual fie oral, fie genital, fie anal.

Relevă că, având în vedere constatările conținute în decizia citată a Curții Constituționale, precum și explicațiile date de Plenul Curții Supreme de Justiție, practicarea masajului erotic cu stimularea zonelor erogene sau a organelor genitale ale clienților de gen masculin până la ejaculare nu reprezintă „acte sexuale” și persoanele care practicau asemenea activități nu pot (puteau) fi considerate ca și practicând prostituția.

Susține că, în urma analizei articolului științific cu genericul „Reflecții cu privire la necesitatea definirii legislative a noțiunii de prostituție”, publicat în „Revista Națională de Drept” nr. 8 din 2015, Brînză Sergiu, doctor habilitat în drept, conferențiar universitar, reiese că prostituția nu poate presupune prestarea serviciilor de masaj erotic. Or, de felul său, prestarea serviciilor de masaj erotic nu constituie un act sexual. Concluzia generală este că art.220 Cod penal, nu poate fi aplicat în cazul îndemnelor sau determinării la prestarea

serviciilor de masaj erotic ori al înlesnirii prestării unor astfel de servicii, ori al tragerii de foloase de pe urma prestării serviciilor de masaj erotic ... de către o altă persoană.

Astfel, conchide că și doctrina juridică spune cu certitudine că masajul erotic, până la modificarea art.89 Cod contravențional din anul 2018, nu cade (cădea) în nici un caz nu putea fi definit ca și prostituție. Mai mult ca atât, justețea afirmațiilor din prezenta se confirmă inclusiv și prin faptul că prin Legea nr. 159/2018 din 12.10.2018 a fost modificată redacția art.89 Cod contravențional, dându-se o definiție noțiunii de „prostituție”, care, aparent, înglobează deja și masajul erotic cu ejaculare. Or, în cazul în care acceptăm afirmația acuzării, care a fost însușită de Curtea de Apel Chișinău, precum că redacția veche a art.89 Cod contravențional definea clar noțiunea de „prostituție”, atunci apare întrebarea logică - pentru ce a mai fost necesar de a modifica respectiva normă.

Consideră că fapta reproșată inculpatului Cuțitaru Igor în actul de acuzare nu cade sub incidența art.220 Cod penal și în speță, urmează să fie pronunțată o sentință de achitare.

Invocă hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cererea nr. 25092/15 din 13.11.2018 Litschauer versus Moldova. În speță reclamantul Martin Litschauer a fost arestat în legătură cu existența unei bănuieli rezonabile că ar fi comis o infracțiune prevăzută de art. 220 Cod penal. Procurorii și instanțele naționale au calificat ca și acțiuni de prostituție oferirea de show-uri erotice prin web camere în video-chaturi în schimbul plății. În fața Curții Europene reclamantul a denunțat că, în conformitate cu legislația moldovenească din acea perioadă, show-urile erotice prin video chat-uri nu puteau fi calificate ca prostituție, avându-se în vedere redacția existentă a art.89 din Codul contravențional. În rezultatul examinării textului legii (art.89 Cod contravențional), a jurisprudenței naționale și constituționale, Curtea Europeană a concluzionat că - legea nu a fost formulată cu gradul necesar de precizie cerut de Convenție pentru a satisface cerința de „legalitate”. Ca și consecință reclamantul, în mod rezonabil, nu putea să prevadă, chiar și având o consiliere juridică adecvată, consecințele comportamentului său. Ca rezultat, Republica Moldova a fost condamnată pentru încălcarea prevederilor convenționale. Având în vedere problemele abordate în speța citată, considerăm că constatările făcute de Curte sunt perfect aplicabile cazului.

5.3. În susținerea recursului avocatul Bondarenco Oleg în numele inculpatului invocă că, instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile martorilor date în cadrul cercetării judecătorești, dar a pus la baza condamnării inculpatului Cuțitaru Igor declarațiile martorilor vizați care au fost depuse în cursul urmăririi penale. În susținerea concluziei sale instanța de apel a invocat o posibilă influențare a martorilor vizați de către inculpat, devreme de declarațiile acestora au fost favorabile inculpatului.

Consideră că, o astfel de concluzie a instanței de apel este ilegală, arbitrară și lipsită de motivare, în condițiile când toți martorii vizați au fost audiate în instanța de judecată sub jurământ, au dat declarații în mod liber și nefiind siliți de nimeni, nu au fost supuși riscului de a fi reținuți sau atrași la răspundere contravențională sau penală (așa cum s-a întâmplat în momentul când au fost interogați de către organ de urmărire penală). Instanța de judecată a asigurat părții acuzării și părții apărării exercitarea dreptului de a pune întrebări și de a concretiza orice aspecte din declarațiile depuse de către acești martori.

Atestă că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că toți martorii vizați (în afară de Durbală Cristian care în general a negat faptul că ar fi fost audiat de organ de urmărire penală), în declarațiile sale depuse în instanța de judecată au menționat faptul că interogarea lor de către organ de urmărire penală a avut loc în noaptea din 28.10.2013 spre 29.10.2013, în condițiile când ele au fost supra obosite (după ce anterior timp de 5-6 ore neîntrerupt s-au aflat în apartamente supuse perchezitiei), sub presiunea psihică a ofițerilor de investigație din cadrul CTP care le-au solicitat semnarea declarațiilor scrise de aceștia, sub amenințarea cu aplicarea torturii și eventuală arestare.

În ceea ce privește declarațiile depuse de martorii Curnosova Victoria, Berzan Victoria, Ciobanu Anatolie - instanța de apel nu a ținut cont de faptul că acești martori nu au fost audiați

în instanța de judecată pentru confirmarea și elucidarea circumstanțelor pretinse de acuzare. În asemenea situație, precum și ținând cont de faptul că între aceste persoane și inculpatul Cuțitaru nu a fost efectuată confruntare la etapa urmăririi penale, declarațiile acestora date în cadrul urmăririi penale nu au forța probantă și nu au putut fi reținute în vederea dovedirii unei inculpatului în infracțiunea imputată. Pe cale de consecință, instanța de apel nu a oferit o motivare clară și suficientă respingerii declarațiilor martorilor sus-menționați depuse la etapa cercetării judecătorești. Totodată, instanța de apel contrar prevederilor pre citate ale art.389 alin.(2), (3) Cod de procedură penală a pus la baza condamnării lui Cuțitaru Igor declarațiile martorilor depuse la etapa urmăririi penale, declarațiile care fie nu au fost verificate în cadrul confruntării și/sau cercetării judecătorești, fie au fost combătute în cadrul cercetării judecătorești.

Consideră că, Cuțitaru Igor a fost condamnat de către instanța de apel pentru proxenetism, contrar legii, în pofida stabilirii cu certitudine atât la nivel național, cât și la nivel internațional a faptului că la momentul comiterii faptei imputate (perioada anilor 2008-2013) în Republica Moldova lipsea o definiție clară a termenului de prostituție, iar normele legale naționale existente la acel moment nu corespundeau criteriilor de claritate și previzibilitate. Respectiv, în condițiile constatării că la caz nu s-au atestat cazuri de practicare a actelor sexuale cu clienții, organul de urmărire penală și procuror nu puteau califica ca fiind prostituție serviciile de masaj erotic, și implicit infracțiunea încriminată inculpatului ca fiind proxenetism. Or, potrivit principiului legalității legii penale statuat în art.3 alin.(2) Cod penal: Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sânt interzise.

Menționează că, sunt relevante și modificările operate în Codul Contravențional prin Legea nr.159 din 12.10.2018 (în vigoare din 09.11.2018), potrivit căreia art.89 Cod Contravențional a fost expus în redacția nouă cu prezentarea în alineatul I a explicației ce se subînțelege sub practicarea prostituției: Practicarea prostituției, adică satisfacerea dorinței sexuale a unei persoane prin orice metodă și/sau mijloace, contra plată, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau comunicațiilor electronice. Modificările legale operate prin legea precizată de-fapt au intervenit ca urmare a constatărilor reflectate în hotărârea sus-menționată a Curții Constituționale, prin aceste modificări legiuitorul recunoscând deficiențele în interpretarea anterioară a noțiunii de practicarea prostituției, necorespunderea normei anterioare condițiilor legale imperative e claritate și previzibilitate.

Deci, la momentul săvârșirii faptei imputate (perioada anilor x), norma legală a art.89 Cod Contravențional nu prevedea definiția de prostituție (care este strâns legată de fapta ilicită de proxenetism), nu corespundea condițiilor legale imperative de claritate și previzibilitate, și respectiv, serviciile de masaj erotic neînsoțite de acte sexuale, nu puteau fi calificate ca fiind forma a prostituției. Pe cale de consecință, în acțiunile lui Cuțitaru Igor lipsește faptul infracțiunii, ceea ce exclude condamnarea sa în temeiul art.220 Cod penal.

Însă, instanța de apel a conchis că, argumentarea primei instanțe precum că stimularea manuală sau cu alte părți ale corpului a organelor genitale a bărbaților până la ejaculare, efectuată în cadrul ședințelor de masaj (erotic, thailandez, relaxant) nu reprezintă acte sexuale și aceste acțiuni nu constituie prostituție în sensul art.220 Cod penal, este absurdă și nejustificată, deoarece la momentul soluționării cauzei în prima instanța (13.05.2019) definiția termenului de „prostituție”, în legislația națională, era deja expusă clar și explicit, ca urmare a modificărilor operate în art.89 Cod Contravențional prin Legea nr.159 din 12.10.2018 (în vigoare din 09.11.2018). O astfel de motivare se află în contradicție flagrantă cu principiul neretroactivității legii penale și legii contravenționale, statuată în art.10 alin.(2) Cod penal și art.3 alin.(2) al Codului Contravențional care prevăd că - legea penală (contravențională) care înăsprește sancțiunea sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni (contravenții) nu are efect retroactiv. Or, fapta ilicită imputată lui Cuțitaru Igor a fost săvârșită în perioada anilor x, iar modificările în art.89 Cod Contravențional (care prezentau cu precizie termenul de „prostituție”) au survenit la finele anului 2018.

Relevă că, la soluționarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, tragerea la răspundere penală fiind înlăturată de lege cu privire la amnistie. Urmare adoptării legii sus-menționate cu privire la amnistia, la data de 10.10.2016 Cuțitaru Igor a depus în adresa primei instanțe cerere prin care a solicitat: luarea actului de faptul că este de acord cu încetarea procesului penal în temeiul Legii cu privire la amnistie; încetarea procesului penal de învinuire lui în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal în temeiul Legii cu privire la amnistie. Cererea se regăsește la materialele dosarului și anume (f.d.169, vol. IV).

Conchide că, nici prima instanță, nici instanța de apel nu s-au pronunțat asupra acestei cereri (nu au admis-o, nu au respins-o), nu au motivat impertinența sau lipsa de temei a acestei cereri sau imposibilitatea aplicării față de Cuțitaru Igor a amnistiei conform Legea RM nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Omisiunea sus-vizată a devenit mai pronunțată odată cu soluția adoptată de instanța de apel, instanța de apel condamându-l pe Cuțitaru Igor pentru fapta imputată, fără a ține cont de existența în privința sa a cauzei de înlăturare a răspunderii penale (amnistia) și cererii cu privire la aplicarea amnistiei.

6. Referință asupra recursului procurorului a depus avocatul Nagacevschi Vitalie cu inculpatul, prin care au solicitat dispunerea inadmisibilității recursului.

7. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. XI alin. (3) al Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei Legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prevederile art.427 Cod de procedură penală stipulează temeiurile pentru recurs, iar potrivit art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală – instanța de recurs dispune rejudecarea cauzei, în cazul constatării admiterii în proces a unor erori judiciare.

7.1. Referitor la recursul procurorului în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu.

Completul de judecată reține că, procurorul își întemeiază recursul pe prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din conținutul recursului părții acuzării rezultă că, acesta își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel în partea ce ține de aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului Cuțitaru Igor și respingerea solicitării cu privire la confiscarea specială.

Completul de judecată atestă că, instanța de apel a reținut la individualizarea pedepsei prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, cumulul de circumstanțe atenuante și agravante, precum și personalitatea inculpatului, totuși, niște particularități de o importanță majoră au

fost omise de către instanța de gradul doi de jurisdicție referitoare la modalitatea de executare a pedepsei penale stabilită în privința lui Cuțitaru Igor.

Prin urmare, instanța de apel a aplicat prevederile art.90 Cod penal în privința inculpatului, rezumându-se la următoarele: *luând în calcul termenul pedepsei cu închisoarea stabilit în privința inculpatului Cuțitaru Igor, având în vedere faptul că anterior inculpatul nu a comis careva infracțiuni, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, în condițiile în care faptele inculpatului nu au determinat existența cărorva victime, având în vedere starea de sănătate a inculpatului, deoarece încadrarea inculpatului în mediul carceral în condițiile specificate, ar fi în măsură să influențeze negativ asupra stării materiale, de sănătate și psihologice a acestuia, **nu este rațional ca să execute pedeapsa stabilită.***

Analizând motivarea succintă și vagă reprodușă *supra* de către instanța de apel, ce a condiționat aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului Cuțitaru Igor, completul de judecată subliniază că, în sensul dispoziției art.90 alin.(1) Cod penal, legiuitorul s-a referit la o motivare suplimentară, alta decât cea care a constituit temei de individualizare a pedepsei penale. Or, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – **condiții obiective**, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – **condiții subiective**.

În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din fapta și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din **persoana infractorului**, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei.

La caz, instanța de apel a stabilit corect și întemeiat condițiile obiective (comiterea unei infracțiuni grave, stabilirea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 5 ani) pentru a antrena instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

Însă, cel de-al doilea criteriu, ce vizează în mod direct persoana inculpatului, tendința inculpatului de a se corecta fără a fi izolat de societate – a fost ignorat complet de către instanța de apel, aceasta în condițiile în care, *acțiunile inculpatului Cuțitaru Igor au fost îndreptate spre obținerea de foloase patrimoniale în urma comiterii infracțiunii.*

Asupra împrejurărilor relatate, instanța de apel nu s-au expus în nici un mod, trecând cu vederea faptul că nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptelor inculpatului Cuțitaru Igor și ar permite de a concluziona că corectarea lui este posibilă fără executarea pedepsei sub formă de închisoare.

Mai mult, reieșind din descrierea faptei infracționale reținute de către organul de urmărire penală, și constatată de către instanța de apel, atitudinea inculpatului care după comiterea infracțiunii nu a recunoscut vina și nu a întreprins nici o acțiune pentru a-și cere scuze pentru acțiunile sale, descrie într-o măsură sau alta personalitatea inculpatului.

Instanța de recurs notează că, în textul art.90 alin.(1) Cod penal, unitatea lexicală „poate”, oferă posibilitatea, dar nu și obligația instanței de judecată - de a aplica prevederile acestei norme.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța, după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei conform art.90 Cod penal, se referă la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea dacă scopul poate fi atins și fără executarea pedepsei.

Având în vedere cele menționate, completul de judecată conchide că instanța de apel a adoptat o hotărâre nemotivată, contrar prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

Referitor la criticele procurorului sub aspectul ne aplicării confiscării speciale, completul de judecată ține să menționeze că, potrivit art.106 alin.(1) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la

alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Aliniatul (2) al aceluiași articol prevede că sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;

b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;

c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;

e) deținute contrar dispozițiilor legale;

f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;

g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Astfel, instanța de recurs consideră inconsistentă motivarea instanței de apel precum că, în privința inculpatului în speța dată nu pot fi aplicate prevederile art.106 Cod penal, confiscarea în folosul statului a apartamentului nr.x, situat în mun. x, asupra căruia a fost aplicat sechestru prin încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău nr.x și a apartamentului nr.x, situat în mun. x, asupra căruia a fost aplicat sechestru prin încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău nr.x, fiind ca bunuri utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, referindu-se la faptul că, apartamentele sus menționate nu formează elementul material al infracțiunii săvârșite.

Sub acest aspect, completul de judecată atestă că, conform materialelor cauzei inculpatul Cuțitaru Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal (redacția anului până la modificările din 07.11.2013) – „*proxenetismul, exprimat prin îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșite față de mai multe persoane*”, utilizând în acest scop apartamentul nr. x, situat în mun. x și apartamentul nr. x, situat în mun. x, care erau puse la dispoziția tinerilor care practicau prostituția, fiind bunuri procurate din veniturile obținute pe cale criminală.

În atare circumstanțe, nu poate fi acceptat argumentul instanței de apel care a fost reținut la respingerea solicitării procurorului de a confisca de la inculpat în contul statului a apartamentului nr. x, situat în mun. x și a apartamentului nr. x, situat în mun. x, deoarece *apartamentele sus menționate nu formează elementul material al infracțiunii săvârșite*. Incontestabil fiind faptul că, aceste apartamente au rezultat din comiterea infracțiunii, astfel interpretarea instanței de apel fiind una eronată și greșită.

În acest context, lipsind argumentarea legală în respingerea solicitării părții acuzării privind confiscarea de la inculpat în contul statului a apartamentului nr.x, situat în mun. x și a apartamentului nr. x, situat în mun. x, completul de judecată constată prezența unei erori judiciare de drept care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Este important de menționat că, confiscarea specială este o pedeapsă complementară care constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a tuturor sau a unei părți din bunurile care se află în proprietatea condamnatului și care au fost destinate, folosite sau rezultate din infracțiune prin una din următoarele modalități: a) destinate și folosite la săvârșirea infracțiunii; b) dobândite de condamnat ca urmare a săvârșirii infracțiunii; c) venituri obținute prin folosirea bunurilor și valorilor dobândite pe cale criminală; b) banii și cadourile primite nelegitim; e) valoarea serviciilor primite nelegitim.

Prin bunuri rezultate din săvârșirea infracțiunii se înțeleg bunuri obținute prin efectuarea acțiunii care formează elementul material al infracțiunii săvârșite.

Bunuri rezultate din infracțiune constituie orice avantaj economic obținut în urma săvârșirii infracțiunilor penale. Avantajul economic poate consta într-un bun de orice natură, corporal sau incorporal, mobil sau imobil, precum și acte juridice sau documente care atestă un titlu sau un drept asupra unui bun.

7.2 Referitor la recursurile declarate de către avocatului Nagacevski Vitalie cu inculpatul și de către avocatul Bondarenco Oleg în numele inculpatului.

Completul de judecată reține că, avocatul Nagacevski Vitalie cu inculpatul și avocatul Bondarenco Oleg în numele inculpatului Cuțitaru Igor, își întemeiază recursurile pe prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 9), 11), 15) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel.

Verificând criticile expuse în recursurile declarate, în raport cu lucrările cauzei, completul de judecată constată, că acestea sunt întemeiate, deoarece instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de rigorile prevăzute de art.414 Cod de procedură penală, nu a judecat cauza sub toate aspectele și nu a dat răspunsuri complete la toate motivele esențiale invocate în apelurile declarate.

În esență, recurenții menționează în recursurile depuse precum că, instanța de apel nu a procedat la o examinare proprie a circumstanțelor acestei cauze și nu a respins motivat fiecare argument invocat.

De altfel, conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) din Convenție, înglobează, *inter alia*, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (*cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980*). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „*ascultate*”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Cu alte cuvinte, art.6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (*cauza Perez împotriva Franței [MC] nr. 47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994*), ceea ce la caz nu s-a realizat.

Reieșind din faptul că, observațiile recurenților nu au fost dezbătute de instanța de apel, completul de judecată reține, la emiterea deciziei atacate, instanța de apel s-a limitat exclusiv la redarea argumentelor invocate în apelul declarat de către procuror, cât și a reluat parțial argumentele expuse în sentința primei instanțe, ca în final să-l recunoască vinovat pe Cuțitaru Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal.

În acest sens, completul de judecată atestă că, instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, dar s-a expus în mod general asupra cumulului de probe.

Astfel, de către instanța de apel nu au fost apreciate conform art.101 Cod de procedură penală depozițiile tuturor martorilor, fiind selectate numai probele care au considerat de cuviință, nefiind examinate în ansamblu toate probele care în mod evident dovedesc cu certitudine faptul că inculpatul are tangență cu săvârșirea infracțiunii imputate.

Din conținutul hotărârii instanței de apel, completul de judecată evidențiază faptul că, nu au fost apreciate argumentele prin care s-a invocat contradictorialitatea declarațiilor martorilor date pe parcursul urmăririi penale și în instanța de judecată.

De asemenea nu a fost combătută critica invocată de apărare, cu referire la aprecierea dată de către instanțele de judecată declarațiilor martorilor, lipsind argumentarea și analiză amplă a acestora, în coroborare cu probele administrate în ansamblu. O astfel de constatare a instanțelor, care a-r fi una motivată și argumentată prin raportarea la careva probe ce o combat, nu se regăsește în motivarea soluției.

Este de menționat că, decizia emisă pe cauză, de fapt nici nu conține analiza completă și mult aspectuală a tuturor probelor, motivarea concluziilor și soluțiilor, instanța de apel limitându-se la expunerea faptei ca fiind constatată, trecerea în revistă a probelor administrate cu mențiunea simplă că vinovăția este dovedită.

Completul de judecată relevă că, instanța de apel a acordat apreciere unilaterală și parțială cumulului de probe administrat în speță, fiind acceptate în mod prioritar probele acuzării, ne fiind combătute argumentat probele apărării prin care este pusă la îndoială vinovăția inculpatului Cuțitaru Igor în comiterea faptelor imputate, astfel, nerespectându-se

în consecință cerințele art.389 alin.(2) Cod de procedură penală, conform cărora sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, ori sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile părților vătămate depuse în timpul urmăririi penale și criticile în instanța de judecată în absența lor.

În acest context, instanța de apel în mod doar declarativ s-a pronunțat referitor la respingerea argumentelor și versiunilor părții apărării, fără luarea în considerare a argumentelor și doar apreciindu-le în mod generic - ca fiind nefondate, cu aprecierea critică a declarațiilor inculpatului, evitând expunerea argumentată a unor asemenea deducții.

Mai mult, instanța de apel nu a respectat prevederile imperativa ale art.414 alin.(6) Cod de procedură penală **„instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul verbal.** Norma respectivă nu permite o altfel de interpretare sau aplicare, iar în cazul când recurentul (sau chiar și alte părți a procesului penal) nu au solicitat verificarea probelor, instanța urma să procedeze în strictă conformitate cu Legea – ținând cont de pasivitatea manifestată din partea acuzării, la prezentarea și susținerea probatoriului.

Prin urmare, la baza deciziei de condamnare, instanța de apel a pus declarațiile martorilor Popazova Diana, Ciobanu Vera, Curnosova Victoria, Geițenreder Marina, Bragoi Tatiana, Berzan Victoria, Tcaci Tatiana, Ciobanu Anatolie, Durbală Cristian, Nița Marina date în cadrul urmăririi penale și declarațiile martorului Nița Marina date în cadrul cercetării judecătorești, **însă nu a reținut** declarațiile martorilor Popazova Diana, Ciobanu Vera, Bragoi Tatiana, Tcaci Tatiana și Durbală Cristian date în cadrul cercetării judecătorești, reducându-se în a invoca că acești martori în mod semnificativ și-au modificat declarațiile în raport cu cele declarate în cadrul urmăririi penale, punându-l pe inculpatul Cuțitaru Igor într-o situație mai favorabilă, în scopul evitării răspunderii și pedepsei penale.

În acest sens, instanța de apel a apreciat veridice declarațiile martorilor Popazova Dina, Ciobanu Vera, Bragoi Tatiana, Tcaci Tatiana și Durbală Cristian date în cadrul urmăririi penale, iar cele ale martorului Nița Mariana date atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată, susținând că aceste declarații au fost confirmate nemijlocit prin celelalte probe administrate care dovedesc integral acțiunea infracțională de îndemnare, înlesnirea practicării prostituției precum și trăgând foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite față de mai multe persoane. Probele, în cumul cu declarațiile martorilor, demonstrând vinovăția inculpatului Cuțitaru Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Completul de judecată reține că, potrivit rechizitoriului, Cuțitaru Igor a fost deferit justiției pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(1) Cod penal (redacția anului până la modificările din 07.11.2013), conform indicilor calificativi: *„proxenetismul, exprimat prin îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșite față de mai multe persoane”*.

Reiterând în întregime cele indicate în rechizitoriu, prima instanță a reținut că, acuzarea nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care în ansamblu să coroboreze între ele și să confirme vinovăția inculpatului Cuțitaru Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, ajungând la concluzia că acțiunile inculpatului față de Nița Marina se circumscriu juridic în baza art.220 alin.(1) Cod penal, reținând în sentință că: *în anul x, inculpatul Cuțitaru Igor a postat un anunț pe situl www.999.md, precum că ar fi nevoie de maseuze. Aproximativ în luna martie a anului x, Nița Marina găsim prin intermediul sitului www.999.md anunțul postat, a telefonat la numărul de telefon indicat în conținutul acestuia și la solicitarea inculpatului Cuțitaru Igor a venit la convorbire, în apartamentul care se află în mun. x. Chiar dacă în conținutul anunțului nu era indicat tipul de masaj care urma a fi efectuat de maseuză, dar la telefon direct i-a spus că este nevoie de*

masaj relaxant, fără intim. Venind nemijlocit la convorbire inculpatul Cuțitaru Igor i-a propus lui Nița Marina să-i facă masaj relaxant cu finisare orală, pentru a vedea cum decurge acest procedeu, explicându-i că solicitarea de efectuare a masajului cu finisare orală este pentru dânsul și pentru clienți, totodată i-a propus în afara de masaj să ofere și servicii sexuale contra plată. Chiar dacă Nița Marina a refuzat această propunere, inculpatul Cuțitaru Igor a încercat să o convingă să efectueze masajul cu finisare orală pentru dânsul și pentru clienți.

Fiind investită cu judecarea apelurilor declarate, instanța de apel a respins ca nefondate apelurile avocatului Nagacevschi Vitalie cu inculpatul și apelul avocatului Bondarenco Oleg în numele inculpatului. A admis apelul procurorului, a casat sentința parțial în latura penală și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost recunoscut vinovat Cuțitaru Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani în penitenciar de tip semiînchis, conform art.90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani, s-au menținut celelalte dispoziții ale sentinței, reținând la rândul său învinuirea adusă ultimului prin rechizitoriu,

Completul de judecată reține că, în situația în care instanța de apel a ajuns la concluzia reîncadrării acțiunilor inculpatului din prevederile art.220 alin.(1) Cod penal (**precum a constatat prima instanță**) în baza art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal (**conform învinuirii înaintate în rechizitoriu**), urma să dezvăluie concluzia privind reîncadrarea faptelor, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, precum și celor puse la baza soluției de recalificare, însă aceasta s-a redus în a invoca probele cercetate de către prima instanță fără a purcede la audierea martorilor declarațiile cărora au constituit o mărturie acuzatorie, pe care instanța de apel și-a întemeiat soluția de condamnare.

Astfel, instanța de apel și-a întemeiat decizia de condamnare a inculpatului Cuțitaru Igor pe probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în prima instanță, lăsând fără aprecierea cuvenită celelalte argumente și probe aduse de către părți.

În opinia completului de judecată, problema de drept rămasă nesoluționată în această cauză, rămâne a fi încadrarea juridică a faptei imputabile inculpatului care are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecării acestui dosar, determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acestora.

În jurisprudența sa constantă Curtea Europeană a Drepturilor Omului reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Vorbind despre importanța încadrării juridice a unei fapte, completul de judecată face trimitere la dispozițiile art. 6§3 lit. a) din Convenție, care exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „*acuzăției*” aduse persoanei deferite judecății.

Principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecății în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin „*încadrarea juridică*” a acțiunilor inculpatului se are în vedere determinarea, constatarea juridică și motivarea convingătoare a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală, după cum se menționează în art.113 din Codul penal.

Descrierea laconică a încadrării juridice a faptelor imputabile inculpaților nu poate satisface cerințele despre claritatea și previzibilitatea învinuirii aduse acestora. De altfel, prin rechizitoriu persoana trimisă în judecată este oficial înștiințată, în scris, cu privire la temeiul legal și factual al acuzațiilor care i se incriminează. Mai mult, sub același aspect, art.6§3 lit. a) din Convenția Europeană îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat cu privire la încadrarea juridică a faptelor, dar și cu privire la cauza acuzației, adică privitor la expunerea detaliată a faptelor materiale pentru care este acuzat și pe care se bazează acuzația (*cauza Pelissier și Sassi contra Franței nr. 2544/94 pct. 52-54, CEDO 1999-II*). Sfera de aplicare a

acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat de art.6§1 din Convenție.

În materia penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane constituie o condiție esențială a echității procedurii. Dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului inculpatului de a-și pregăti o apărare eficientă pentru a răspunde coerent, prompt și adecvat acuzației înaintate.

La caz, instanța de apel nu a cercetat cazul dedus judecării sub toate aspectele, nu a făcut o analiză detaliată și obiectivă a probelor și contrar prevederilor legale, nu s-a axat pe o motivare complexă cu privire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Totodată, completul de judecată constată că, instanțele de fond au omis faptul că, inculpatul Cuțitaru Igor a depus o cerere privind încetarea procesului penal în temeiul art.2 al Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia (f.d.169, vol. IV), care în cadrul ședinței de judecată în prima instanță (f.d.143, vol. V), instanța deliberând pe loc a dispus anexarea la materialele cauzei a cererii cu privire la amnistie, ședința fiind întreruptă pentru a acorda timp procurorului pentru a pregăti poziția vizavi de cerere.

În acest sens, completul de judecată reține că, la 29 iulie 2016 a fost adoptată Legea nr.210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, însă în hotărârile adoptate, instanțele de fond nu au motivat sub nici un aspect dacă inculpatul întrunește sau nu condițiile stabilite de Legea nr.210 din 29 iulie 2016.

Prin omiterea instanței de apel de a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, instanța a pronunțat o hotărâre nemotivată și neargumentată, prin ce le-a încălcat flagrant dreptul inculpaților la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO.

Completul de judecată precizează că, instanța de apel soluționând în fond cauza, este obligată să asigure părților garanțiile unui proces echitabil, prin urmare dacă apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, acestea sunt valabile și pentru instanța respectivă.

De regulă, fiecare dintre părțile care se confruntă într-un proces penal, (acuzarea și apărarea) este deținătoarea propriului adevăr, pe care încearcă să-l impună în urma unei confruntări corecte. De aici decurge importanța deosebită pe care sistemul adversar o acordă procedurii, care trebuie să fie corectă, echitabilă, să asigure egalitatea armelor și să contribuie la aflarea adevărului.

Potrivit cererilor de recurs depuse, alegațiile apărării nu au fost auzite și apreciate de către instanța de apel, care s-a focusat doar pe poziția acuzatorului de stat, preluând-o integral și condamnând inculpatul pe capătul de acuzare incriminat acestuia, stabilindu-i pedeapsă fără o motivare corespunzătoare.

În asemenea circumstanțe, decizia instanței de apel, care urma a fi pronunțată în cadrul continuării procesului de judecată în condițiile art.art.413, 414 Cod de procedură penală, este una incompletă sub aspectul motivării.

În contextul rigorilor prevăzute de art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, instanța de apel nu și-a motivat soluția suficient de clar, or, se atestă utilizarea formulărilor generale, fără a fi elucidate toate circumstanțele esențiale ale cauzei și a oferi aprecierea concretă a fiecărei probe în parte conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date, de fiind respectate în deplină măsură aceste prevederi legale.

Menționând prevederile art.art.100 alin.(4) și 101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, completul de judecată remarcă faptul că - verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse

verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale, pentru a evita în final concluzii defectuoase, în prezența cărora se conturează erorile de drept.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

În asemenea condiții, completul de judecată statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată în partea motivării soluției adoptate și prezintă deficiențe majore, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Din considerentele expuse, completul de judecată conchide că, instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns alegațiilor de bază invocate de către părți în apeluri, care în opinia acestora au importanță în cauză, admitând astfel eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Instanța de apel urmează să țină cont de prevederile art.436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice din nou și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le de-a apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să constate prezența sau lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, să de-a răspuns la toate cerințele și argumentele apelanților ținând cont de motivele invocate în cererile de apel și dispozițiile expuse în prezenta decizie și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art.414, 417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursurile declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, de către avocatul Nagacevschi Vitalie cu inculpatul și de către avocatul Bondarenco Oleg în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui **Cuțitaru Igor xxxx**, și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie

Malanciuc Ion